

Kūrybinės užduotys

Šiuolaikinis žvilgsnis į islamo religiją

1. Užduotis. Esė

*Bijok tik Alacho! O daugiau gyvenime nėra ko bijoti, – skelbia islamo išmintis. Kaip supranti šią islamo idėją? Parašyk, kaip pasikeistų gyvenimas, jei visi pradėtų vadovautis kvietimu *bijoti tik Dievo ir nieko daugiau**

2. Užduotis. Dialogo kūrimas

Judaizmą, krikščionybę ir islamą sieja vieno Dievo tikėjimas, pagarba Abraomui ir daugeliui Senojo Testamento pranašų. Judėjai ir musulmonai Abraomą laiko savo tiesioginiu protėviu, o krikščionys labiau pabrėžia Abraomo kaip tikėjimo pradininko simbolinę tėvystę. Judėjams ir musulmonams Dievas yra vienas be jokių papildomų interpretacijų, ir tai daro šias religijas lengvai suprantamas visiems žmonėms. Krikščionys tiki Dievą tampant žmogumi ir išpažįsta Švenčiausiosios Trejybės tiesą, kurios paslapties niekas iki galo negali suprasti. Ši krikščionių tikėjimo tiesa stebina ar net piktina judėjų ir musulmonų teologus.

Skaitydami Koraną ir bendraudami su musulmonais pastebime, kad jie labai gerbia Jėzų Kristų ir laiko jį didžiu pranašu (tačiau Mahometas laikomas paskutiniu ir didžiausiu iš pranašų). Be to, musulmonai labai gerbia Jėzaus motiną Mariją. Įdomu, kad katalikų stebuklingais laikomi Marijos apsireiškimai Fatimoje (Portugalija) ypatingu būdu suartina krikščionis ir musulmonus: Fatima(h) yra mylimiausios pranašo Mahometo dukters vardas, kuri, kaip ir Švč. Mergelė Marija, pasižymėjo nuolankumu Dievo valiai ir giliu tikėjimu. Fatima(h) yra labai gerbiama musulmonų tradicijose, ypač šiitų, kurie genealogiškai susiję su pranašo Mahometo šeima.

Sukurk dialogą, kuris galėtų vykti tarp krikščionybės ir islamo žinovų, pavyzdžiui, musulmonų mulos ir krikščionio dvasininko. Parašyk jų mintis tinkamose lentelės vietose (gali remtis Katalikų bažnyčios katekizmu ir įvairiais interneto šaltiniais):

KLAUSIMAI

Ar Abraomas yra mūsų protėvis? Ką tai reiškia man asmeniškai?

Ar tikiu, kad yra vienas Dievas trijuose asmenyse? Kuo galiu remtis, kad apginčiau šį tikėjimą diskusijose su kitų religijų atstovais?

Ar tikiu, kad Jėzus Kristus – Gyvojo Dievo sūnus, tikras Dievas ir tikras žmogus? Kaip šis tikėjimas keičia mano gyvenimą?

Kuri moteris (Marija, Fatima(h), ...) yra mano tikėjimo pavyzdys? Kokie šios moters charakterio bruožai ir kokie svarbiausi jos gyvenimo pasirinkimai?

Koks pranašas (galbūt mokytojas, mesijas) man yra svarbiausias? Kodėl? Ar pripažįstu Mahometą kaip Dievo įkvėptą pranašą?

Ar galiu su pagarba žvelgti į kitų religijų išpažinėjų Dievo sampratą, šventraščius ir gerbiamus asmenis?

Ar man lengva kitus žmones įtikinti savo tikėjimo tikrumu? Kokie mano pagrindiniai argumentai?

Sukurk dialogą

3. Užduotis. Esė

Meilės ir paklusnumo interpretacijos santykiyje su Dievu ir artimu islame

Parenk planą su nuorodomis ir citatomis remdamasis Ali Al-Tantawi knygos Bendras įvadas į islamą ištrauka. Numatyk atskleisti, kaip musulmonai supranta žmogaus prigimties, proto, išminties, tikėjimo ir teisingumo svarbą.

Musulmonai laikosi pagrindinės prievolės paklusti Dievo valiai. Musulmoniškas dievobaimingumas paremtas penkių islamo priesakų (ramsčių) reikalavimų laikymusi. Artimo meilė musulmonams yra svarbi, bet ji apibrėžta konkrečiomis prievolėmis (pagarba, lygybė, privaloma išmalda, papročių laikymasis) ir neįpareigoja paminti savo prigimties santykiuose su kitais žmonėmis. Islamas neturi absoliučių draudimų, kurie suformuluoti Dekaloge. Korane nėra tokio kvietimo tikintiesiems, kokį randame Evangelijos pagal Matą 5-to skyriaus pabaigoje: „Būkite tokie tobuli, kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas.“ (Mt 5, 48). Be to, siekį lygiuotis ar panašėti į Dievą islamas laiko šventvagišku. Taigi islamas labiau pabrėžia Dievo baimę ir paklusnumą, paklusnus Dievo valiai žmogus laikomas ir geru tikinčiuoju, ir morališkai vertinga asmenybe.

Pirmiausia parašyk pagrindinę dalį, o tada pradžia ir pabaigą. Pradėk nuo dalykų, kurie aiškiausi, jais remdamasis plėtok mintis. Tada sutvarkyk esė struktūrą.

Patikrink ir papildyk esė citatomis pagal planą. Dalys siejamos taip, kad būtų einama link išvadų.

Ką daryti, jei rašydamas pristigsi minčių? Rašyk viską, kas ateina į galvą. Rašyk tol, kol prieisi kokią nors įdomią mintį, kuri sykiu taps išeitimi iš keblios padėties. Tada viską peržiūrėk ir logiškai susiek.